

žalovaného a příčinnou souvislost mezi škodlivým jednáním žalovaného a nastalou škodou. K tomu nestačilo tvrzení, že žalovaný přípověď manželství splniti odepřel a že se oženil s jinou ženou, neboť, nehledíc k případu § 1328 obč. zák., jehož předpoklady v tomto případě, — jak již svrchu doličeno — nebyly splněny, odpovídal by žalovaný jen za skutečnou škodu podle § 46 obč. zák., jež žalobkyní ani uplatňována nebyla. Žalobkyně musela by uplatňovaný nárok opodstatniti jiným skutkovým přednesem doličujícím, že žalovaný určitými konkrétními činy dal příčinu k jejímu duševnímu onemocnění a že toto jednání bylo s to, by podle obecné zkušenosti zpravidla takový výsledek přivodilo. Takový přednes žalobkyně však neučinila a pouhé dovolání se nedodržení příslibu a rozvázání dlouholetého styku, byť intimního rázu, k opodstatnění domáhaného nároku nepostačí, neboť žalovaný mohl by býti zodpověden (práv) jen za škodu, která by jinak bez jeho jednání podle obecné zkušenosti nebyla nastala, ale nelze jej činiti zodpovědným též za veškeré výjimečné, neočekávané důsledky jeho jednání (Krčmář, zák. přednášky, oblig. právo 1924, 259—267).

Čís. 12732.

Námítka nepřislušnosti byla vznesena opožděně, navrhl-li žalovaný především zamítnutí žaloby, po té vznesl námítku nepřislušnosti a pak popřel celý obsah žaloby.

(Rozh. ze dne 27. června 1933, R II 240/33.)

Při prvním roku nařízeném na okresním soudě k ústnímu přeličení navrhl zástupce žalovaného zamítnutí žaloby s náhradou útrat, pak vznesl námítku místní nepřislušnosti, načež popřel celý obsah žaloby. Soud první stolice vyhověl námítce místní nepřislušnosti a odmítl žalobu. Rekursní soud zamítl námítku místní nepřislušnosti. Důvody: Podle § 441 c. ř. s. má žalovaný námítku nepřislušnosti soudu i tenkrát, když jest již první rok nařízen k ústnímu jednání, přednésti při tomto roku, než se pustí do jednání ve věci hlavní. Po prvním roku nebo, kdyby se žalovaný již pustil do věci hlavní, může býti přihlíženo k nepřislušnosti jen za podmínek § 240 druhý odstavec, totiž, pokud jde o nepřislušnost, která výslovnou dohodou stran nemůže býti odstraněna. Při prvním roku nařízeném k ústnímu přeličení navrhl zástupce žalované strany zamítnutí žaloby s náhradou útrat a namítl pak místní nepřislušnost. Tím, že zástupce žalované strany učinil návrh, by žaloba byla zamítnuta a by žalující straně byla uložena náhrada útrat, pustil se do věci samé a neměl proto soud již přihlídnouti k námítce místní nepřislušnosti, ježto námítka tato byla opožděně vznesena, čímž se stal dovolaný soud příslušným, ježto tu nejde o nepřislušnost, která ani výslovnou dohodou stran nemůže býti odstraněna.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění. Stěžovatel se poukazuje na správné odůvodnění napadeného usnesení, jež nebylo vyvráceno vývody dovolacího rekursu. Podle § 215 c. ř. s. činí protokol o veřejném ústním jednání ze dne 19. prosince 1931 plný důkaz o průběhu a o obsahu jednání, kterýžto důkaz se stěžovatel ani nepokouší zvrátiti. Podle obsahu tohoto protokolu navrhl stěžovatel především zamítnutí žaloby a potom teprve vznesl námitku místní nepříslušnosti. Návrhem na zamítnutí žaloby, jenž se může týkati jen věci hlavní, se stěžovatel pustil do jednání ve věci hlavní, a odpovídá to také předpisu § 177 c. ř. s., podle kterého mají býti strany slyšeny především se svými návrhy a potom teprve se svými údaji o skutcích k odůvodnění návrhů. Nesejde proto na tom, že stěžovatel po vznesení námítky místní nepříslušnosti popřel celý obsah žaloby. Podle výslovného předpisu § 441 c. ř. s. měl námitku místní nepříslušnosti přednésti již před tím, než se pustil do věci hlavní, t. j. než navrhl zamítnutí žaloby.

Čís. 12733.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Nestačí označení pořadu valné hromady slovy: »změna stanov společenstva«; nestačí však ani označení pořadu valné hromady: »změna (určitého) článku stanov společenstva«, obsahuje-li článek ten řadu odstavců, z nichž jeden odstavec (stanovíci výši závodního podílu), jest důležitým vzhledem k ručení členů a při valné hromadě právě šlo o zvýšení závodního podílu.

(Rozh. ze dne 28. června 1933, R I 554/33.)

Valná hromada společenstva s r. o. svolaná na 29. prosince 1931 byla oznámena v časopisu Naše Hory ze dne 18. prosince 1931 s označením pořadu jednání »Změna stanov společenstva«. Na valné hromadě dne 29. prosince 1931 bylo usneseno, že členové společenstva ručí za závazky společenstva kromě celými upsanými podíly ještě dalším čtyřnásobkem upsaných podílů. Valná hromada pak dne 28. srpna 1932, na níž byla usnesena změna stanov v tom směru, že závodní podíl byl zvýšen z 50 Kč na 300 Kč, byla oznámena v časopisu Naše Hory ze dne 19. srpna 1932 s označením předmětu jednání »Změna článku 7 stanov společenstva«. Změny stanov usnesené na těchto valných hromadách byly zapsány do rejstříku. Návrh členů družstva, by usnesení valných hromad družstva ze dne 29. prosince 1931 a ze dne 28. srpna 1932 byla jako zmatečná zrušena, povolené zápisy byly z rejstříku vymazány, rejstříkový soud zamítl. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by dále ve věci jednal a znovu rozhodl. D ů v o d y: Podle spisů valná hromada na den 29. prosince 1931 svolaná byla oznámena v časopisu Naše Hory ze dne 18. prosince 1931 s označením předmětu jednání: »Změna stanov společenstva«.